

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 24. júna 2008 v Bratislave, v trestnej veci obvineného **A. B.**, pre trestný čin nedovolenej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. b/, písm. d/ Tr. zákona účinného do 1. januára 2006 a iné, o dovolaní obvineného zo dňa 28. februára 2008 proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29. januára 2008, sp. zn. 4 To 82/2006, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **A. B.** **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava I rozsudkom zo dňa 20. marca 2006, sp. zn. 1 T 47/2005, uznal obžalovaného **A. B.** za vinného z trestného činu nedovolenej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. b/, písm. d/ Tr. zákona účinného do 1. januára 2006 (ďalej len „Tr. zákon“), trestného činu podplácania podľa § 161 ods. 2 Tr. zákona a pokračujúceho trestného činu krádeže podľa § 247 ods. 2 písm. c/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

1. 7. septembra 2004 v čase okolo 17.00 hod. v B. na V., pri kontrole príslušníkmi Policajného zboru u seba neoprávnene prechovával 0,31 mg metamfetamínu s koncentráciou 24,2 % hmotnostných (vyjadrené ako voľná báza), z čoho je možné podľa znaleckého posudku z Kriminialistického a expertízneho ústavu Policajného zboru Bratislava

pripraviť 2 – 4 priemerné dávky drogy, pričom metamfetamín patrí v zmysle zákona číslo 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch do II. (druhej) skupiny psychotropných látok, ktorú si predtým neoprávnene zadovážil v U – klube na V. v B.,

2. 7. septembra 2004 v čase okolo 17.00 hod. v B. počas prevozu z V. na Obvodné oddelenie Policajného zboru Staré mesto – stred na O. v služobnom motorovom vozidle ponúkal príslušníkom policajného zboru peniaze, hotovosť vo výške 5 020 Sk a to tak, že týmto povedal: „zoberte si peniaze a pustite ma, nikto sa to nedozvie“ a následne i napriek upozorneniu zo strany príslušníkov policajného zboru strkal uvedenú finančnú hotovosť medzi predné sedadlá služobného motorového vozidla,
3. 26. mája 2004 od 14.20 hod. do 14.30 hod. v B. na nábreží armádneho generála L. pri P. v električke číslo 9 smerom do mesta si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a taký čin spáchal na veci, ktorú mal iný na sebe a to tak, že keď električka číslo 9 zastavila na zástavke pri P. strhol poškodenej, sediacej na sedadla v električke, z krku retiazku zo žltého kovu a následne vybehol von, čím poškodenej A. Z. spôsobil škodu vo výške 8 000 Sk,
4. 3. júna 2004 v čase od 13.45 hod. do 14.15 hod. v B. na nábreží armádneho generála L. pri P. v električke číslo 5 smerom do mesta si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a taký čin spáchal na veci, ktorú mal iný pri sebe a to tak, že keď električka číslo 5 zastavila na zástavke pri P. strhol poškodenej z krku dva kusy retiazok zo žltého kovu a päť kusov prívěskov zo žltého kovu a následne vybehol von, čím poškodenej K. Ž. spôsobil škodu vo výške 11 250 Sk.

Za to mu bol okresným súdom podľa § 187 ods. 1, § 35 ods. 2 Tr. zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere siedmych rokov, na ktorého výkon bol podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zákona zaradený do prvej nápravno-výchovnej skupiny. Podľa § 55 ods. 1 písm. a/, ods. 5, ods. 6 Tr. zákona súd uložil obvinenému trest prepadnutia veci a to sumy 5 020 Sk, ktorá sa nachádzala v depozite okresnej

prokuratúry Bratislava I, pod číslom 13/2005 s tým, že vlastníkom prepadnutej veci sa stal štát. Podľa § 228 ods. 1 Tr. poriadku účinného do 1. januára 2006 bola obvinenému uložená povinnosť nahradiť poškodenej Ing. A. Z. škodu vo výške 8 000 Sk a poškodenej K. Ž. škodu vo výške 11 250 Sk. Podľa § 229 ods. 2 Tr. poriadku účinného do 1. januára 2006 bola poškodená K. Ž. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaná na konanie vo veciach občianskoprávných.

Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 29. januára 2008, sp. zn. 4 To 82/2006, podľa § 256 Tr. poriadku účinného do 1. januára 2006 zamietol odvolanie obvineného ako nedôvodné, nakoľko okresný súd dospel na základe vykonaného dokazovania k správnym skutkovým a právnym záverom ohľadom viny obvineného a za to mu uložil podľa zákona zodpovedajúci a primeraný trest.

Proti uzneseniu krajského súdu podal dňa 28. februára 2008 obvinený, prostredníctvom obhajcu JUDr. G. A., dovolanie a to z dôvodu, že je rozhodnutie krajského súdu založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku. Naplnenie dovolacieho dôvodu videl v nasledovných skutočnostiach. Okresný súd posúdil jeho konanie podľa § 187 ods. 1 písm. b/, písm. d/ Tr. zákona, ktoré ustanovenie nerozlišuje, či mal obvinený drogy pre seba alebo iného. Právne posúdenie konania obvineného podľa § 186 Tr. zákona nebolo pre množstvo dávok, ktoré sa dali vyrobiť zo zadržanej drogy, možné. Avšak podľa nového Trestného zákona v zmysle § 135 ods. 1 prechovávanie drogy pre vlastnú potrebu nie je viazané na jednu dávku takto vyrobenej drogy, ale na trojnásobok obvykle jednorazovej dávky (ods. 1), alebo najviac desaťnásobok (ods. 2). Správne mal teda okresný, ako aj krajský súd právne posúdiť konanie obvineného podľa nového Trestného zákona (priaznivejšieho zákona), pretože v skutku bolo ustálené, že zo zadržaného množstva drogy bolo možné vyrobiť 2 – 4 priemerné dávky drogy. Navyiac by neprichádzalo do úvahy ani použitie asperačnej zásady, nakoľko by sa najprísnejší skutok stal prečinom. Bol názoru, že skutky, za ktoré bol odsúdený by boli priaznivejšie posúdené podľa nového Tr. zákona a teda bol porušený Čl. 50 ods. 6 posledná veta Ústavy SR a § 2 ods. 1 Tr. zákona. Navrhol preto, aby najvyšší súd zrušil uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29. januára 2006, sp. zn. 4 To 82/2008, ako aj rozsudok Okresného súdu Bratislava

I zo dňa 20. marca 2006, sp. zn. 1 T 47/2005, a prikázal okresnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K podanému dovolaniu obvineného sa písomne vyjadril okresným prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava I, v ktorom navrhol dovolanie podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.), ale súčasne aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,

Rozsah preskúvacieho oprávnenia dovolacieho súdu je v zmysle vyššie citovaného ustanovenia Trestného poriadku obmedzený výlučne na právne posúdenie ustálených skutkových zistení. Hodnotenie či bol skutok nesprávne právne posúdený alebo či je rozhodnutie založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, je spravidla závislé na tom, ako bol skutok ustálený v tzv. skutkovej vete a či popis skutku zodpovedá právnej kvalifikácii. To znamená, že v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. možno namietat výhradne právne pochybenia.

Predmetom konania dovolacieho súdu je v tomto prípade posúdiť správnosť subsumpcie skutkového deja ustáleného v bode 1/ napadnutých rozhodnutí na ustanovenie skutkovej podstaty trestného činu nedovolennej výroby a držby omamnej, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. b/, písm. d/ Trestného zákona účinného do 1. januára 2006.

Súdmi prvého a druhého stupňa bolo ustálené, že obvinený mal drogy, ktoré u neho našli príslušníci PZ, nie pre vlastnú potrebu, ale pre svoju priateľku K. P.. Táto skutočnosť je pre právne posúdenie skutku rozhodujúca.

Podľa § 186 Tr. zákona účinného do 1. januára 2006, kto neoprávnene prechováva pre vlastnú potrebu omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor, potresce sa odňatím slobody až na tri roky alebo prepadnutím vecí.

Podľa § 89 ods. 12 Tr. zákona účinného do 1. januára 2006 prechovávaním omamnej látky, psychotropnej látky, jedu alebo prekurzora pre vlastnú potrebu sa rozumie mať neoprávnene v držbe po akúkoľvek dobu omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor v množstve, ktoré zodpovedá najviac obvykle jednorazovej dávke na použitie, a to pre osobnú spotrebu.

Podľa § 187 ods. 1 písm. b/, písm. d/ Tr. zákona účinného do 1. januára 2006, kto neoprávnene omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor kúpi, vymení alebo inak zadováži, alebo prechováva po akúkoľvek dobu, potresce sa odňatím slobody na dva až osem rokov alebo prepadnutím majetku, alebo peňažným trestom, alebo prepadnutím vecí.

Podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona, kto neoprávnene prechováva pre vlastnú potrebu omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky. Podľa odseku 2 cit. ustanovenia odňatím slobody až na päť rokov sa páchatel potrestá, ak neoprávnene prechováva pre vlastnú potrebu omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor vo väčšom rozsahu.

Podľa § 172 ods. 1 Tr. zákona kto neoprávnene

- a) vyrobí,
- b) dovezie, vyvezie, prevezie alebo dá prepraviť,
- c) kúpi, predá, vymení, zadováži, alebo
- d) prechováva po akúkoľvek dobu, omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor alebo, kto takú činnosť sprostredkuje, potrestá sa odňatím

slobody na štyri roky až desať rokov.

Obvinený v dovolaní tvrdil, že súdy nemohli pre množstvo 2 - 4 dávok drogy právne posúdiť skutok podľa § 186 Tr. zákona účinného do 1. januára 2006 s poukazom na § 89 ods. 12 Tr. zákona účinného do 1. januára 2006.

Takéto tvrdenie je nie úplné. Okresný ako aj krajský súd nemohli právne kvalifikovať jeho konanie podľa § 186 Tr. zákona len preto, že túto drogu nemal pre vlastnú potrebu. Množstvo dávok drogy vyrobenej zo zadržanej drogy u obvineného bolo v tomto prípade právne irelevantné. Z tohto istého dôvodu preto nemohli právne kvalifikovať konanie obvineného ani podľa § 171 Tr. zákona účinného od 1. januára 2006 (aj keď množstvo prechovávanej drogy pre vlastnú potrebu je tu vyššie ako podľa § 89 ods. 12 Tr. zákona účinného do 1. januára 2006).

Najvyšší súd preto musel konštatovať, že súdy nepochybili, ak konanie obvineného A. B. pod bodom 1/ právne kvalifikovali podľa § 187 ods. 1 písm. b/, d/ Tr. zákona účinného do 1. januára 2006, pretože právna kvalifikácia rovnakého konania podľa nového Trestného zákona (§ 172) by bola, čo sa týka výšky možného uloženého trestu nepriaznivejšia (štyri až desať rokov oproti dva až osem rokov trestu odňatia slobody).

Najvyšší súd Slovenskej republiky zo všetkých vyššie uvedených dôvodov preto na neverejnom zasadnutí uznesením podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného A. B. odmietol, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania predpokladané ustanovením § 371 Tr. por.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 24. júna 2008

**JUDr. Juraj K l i m e n t , v.r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia: